14/01/2020

Ηχηρή απάντηση του Κινήματος “Αφήστε με να ζήσω”

/ Επικαιρότητα

Σε μακροσκελή απάντηση στην υπουργική απόφαση να αποσυρθούν οι αφίσες κατά των αμβλώσεων στο Μετρό, προχώρησε το κίνημα ”Αφήστε με να ζήσω”, θέτοντας ευθέως ζήτημα δημοκρατικής νομιμοποίησης της απόφασης, αλλά και επιστημονικής ανεπάρκειας των ισχυρισμών όσων αντιστρατεύτηκαν την καμπάνια.

”Το Κίνημα «**Αφήστε με να ζήσω!**» δημιουργήθηκε πριν 2 χρόνια περίπου από **19 Ορθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία και με την υποστήριξη της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ἑλλάδος,** με σκοπό να ενημερώνει με κάθε νόμιμο και δημοκρατικό τρόπο τους συμπολίτες μας για το **θαύμα της Ζωής του αγέννητου παιδιού,** σύμφωνα με τα επιστημονικά δεδομένα και την Ορθόδοξη παράδοσή μας, αλλά και να βοηθά όσες γυναίκες πιέζονται για έκτρωση και επιθυμούν να κρατήσουν το παιδί τους.

Στα πλαίσια αυτής της ενημέρωσης προβήκαμε σε διαφημιστική καμπάνια σε

κάποιους σταθμούς του ΜΕΤΡΟ, με αποκλειστικό σκοπό την ενημέρωση για τη μοναδική και ανεπανάληπτη ανθρώπινη ζωή, που φιλοξενείται στην κοιλιά της μητέρας, προβάλλοντας αποκλειστικά επιστημονικές πληροφορίες για την ενδομήτρια ζωή του εμβρύου.

Με μεγάλη μας έκπληξη, όμως, βρεθήκαμε μπροστά σε μια πρωτοφανή αντίδραση, που σαν κύριο επιχείρημά της είχε το «δικαίωμα της γυναίκας στην έκτρωση». Είναι άξιο απορίας πώς, από αυτά που αναφέρονται στην αφίσα, καταστρατηγούνται τα «δικαιώματα» των γυναικών ή, όπως ανέφερε το δελτίο τύπου του Υπουργού Μεταφορών και Υποδομών κ. Κώστα Καραμανλή, η αφίσα «στρέφεται εναντίον ενός απολύτως κατοχυρωμένου και αναμφισβήτητου δικαιώματος των γυναικών». Σε αυτό μόνο αυτοί που τα συνδύασαν μπορούν να απαντήσουν. Στην ουσία, όμως, πρόκειται για μια προσπάθεια ενημέρωσης ότι το αγέννητο παιδί είναι εν ζωή άνθρωπος και ως εκ τούτου έχει κι αυτό δικαιώματα και αξιώσεις προστασίας του.

Έπρεπε όμως ο αξιότιμος κ. Υπουργός, προτού προβεί στην απαράδεκτη δημοκρατικά και αντισυνταγματική παρέμβασή του στη διοίκηση της ΣΤΑΣΥ, που είχε σαν αποτέλεσμα το κατέβασμα της αφίσας την ίδια ημέρα της ανάρτησής της, αλλά και η ίδια η διοίκηση να αποδείξουν με επιχειρήματα, πού η αφίσα αναφέρεται στην έκτρωση και πώς «στρέφεται» εναντίον οποιουδήποτε «δικαιώματος» των γυναικών! Άραγε ο κ. Υπουργός είδε πραγματικά την αφίσα; Την διάβασε;

Αναρωτιόμαστε, λοιπόν: Δεν έχουμε σαν πολίτες αυτής της Χώρας, αλλά και σαν συλλογικές οντότητες το δικαίωμα να εκφράζουμε ελεύθερα την άποψή μας; Από πότε υπάρχει λογοκρισία στην Ελλάδα και δεν το γνωρίζουμε;

Ο κ. Υπουργός και όλοι όσοι πολιτικοί και επώνυμοι διατείνονται ότι σέβονται το δημοκρατικό μας Πολίτευμα, δεν έχουν υπόψη τους το «Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα» (άρθ. 19), που έχει νομοθετικά κυρωθεί από την Ελληνική Βουλή, ή την «Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών» (άρθ. 10); Και το σπουδαιότερο. Γνωρίζουν, άραγε, τι ορίζει το Σύνταγμα της Χώρας (άρθ. 14) που υπηρετούν, για τη λογοκρισία; Τους το υπενθυμίζουμε:

«Καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και δια του τύπου τους στοχασμούς του τηρώντας τους νόμους του Κράτους».

Η δε θέση του κ. Υπουργού ότι: «*Οι καμπάνιες που γίνονται στους δημόσιους χώρους δεν πρέπει να διχάζουν την κοινή γνώμη ούτε ασφαλώς να προσβάλουν γυναίκες που έχουν αναγκαστεί να κάνουν μια τέτοια δύσκολη επιλογή στη ζωή τους*

», αναφορικά με τη δική μας καμπάνια είναι παντελώς άστοχη, αλλά και εκτός από το νομικό μας πλαίσιο. Κι αυτό, γιατί το θέμα της δεν ήταν η έκτρωση, ούτε η καταδίκη και προσβολή κανενός ανθρώπου, αλλά, όπως προείπαμε, η ενημέρωση για το θαύμα της ζωής και η προβολή επιστημονικών πληροφοριών για τις λειτουργίες του εμβρύου. Άλλωστε, κι άλλες καμπάνιες, κατά το παρελθόν, είχαν διχάσει την κοινή γνώμη, δεν είδαμε όμως καμία να κατεβαίνει και μάλιστα με πολιτική παρέμβαση!

Και επειδή κάποιες ιστοσελίδες αναφέρουν ότι δήθεν είναι παραπλανητικές οι πληροφορίες της αφίσας και δεν έχουν επιστημονική ακρίβεια, παραπέμπουμε στην ιστοσελίδα μας www.afistemenaziso.gr, όπου υπάρχουν όλες οι επιστημονικές πληροφορίες γι’ αυτά τα θέματα, πάντα με βιβλιογραφικές αναφορές.

Κάποια στιγμή στη Χώρα μας, που η υπογεννητικότητα έχει φτάσει, ίσως, σε μη αναστρέψιμα επίπεδα, που οι εκτρώσεις υπερβαίνουν τις 150.000 (κάποιοι τις ανεβάζουν στις 300.000) και οι 40.000 και πλέον από αυτές γίνονται από ανήλικα κορίτσια, πρέπει να είμαστε σε θέση να συζητήσουμε με ωριμότητα και επιχειρήματα γι’ αυτό το σοβαρό θέμα. Ένα θέμα, στο οποίο προεκλογικά είχε αναφερθεί και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός με αφορμή το **πόρισμα** της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για το Δημογραφικό: «Θα πω μόνο το εξής: εκτιμώνται (οι εκτρώσεις) σε 150.000 ετησίως… Έστω και το 10% να αποφεύγαμε θα είχαμε 10% νέες γεννήσεις. Άρα και αυτό το ζήτημα πρέπει να μας απασχολήσει ουσιαστικά».

Όμως, πώς θα αποφευχθούν, όταν «απαγορεύεται» να μιλήσουμε και να ενημερώσουμε δημόσια για το αγέννητο παιδί, το θαύμα της ζωής και την επιλογή της; Υπάρχει κανείς που είναι ενάντια στη ζωή και δεν θαυμάζει αυτό το μεγάλο μυστήριο; Ας το αναρωτηθούμε όλοι.

Επειδή, όμως, έχει κι ο Θεός τα δικά του σχέδια πραγματικά ευχαριστούμε το Υπουργείο διότι κατόρθωσε με την λογοκρισία που επέβαλε να φτάσει το μήνυμα της αφίσας όχι μόνο στους επιβάτες του ΜΕΤΡΟ, αλλά απ’ άκρη σ’ άκρη όλης της Ελλάδας. Το γεγονός ότι από χθες συζητά όλη η κοινωνία για το θέμα της προστασίας του αγέννητου παιδιού, το οφείλουμε στην απαγόρευση έκφρασης δημοσίου λόγου για ένα ζήτημα το οποίο σε άλλα κράτη αποτελεί αντικείμενο επιστημονικών συνεδρίων και θεσμικού διαλόγου.

Ευχαριστούμε εγκαρδίως για τις χιλιάδες των μηνυμάτων υποστηρικτικών του Κινήματος που γράφτηκαν στο διαδίκτυο και κάλυψαν το σκοτάδι των καθεστωτικών ΜΜΕ και πολιτικών προσώπων. Η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας αδιαμφισβήτητα είναι υπέρ της ΖΩΗΣ και κλείνει τα αυτιά της στις φωνές των «δικαιωματιστών» και του ιερατείου της πολιτικής

ορθότητας!”